

Excerpts from report on a discussion on the border held 30 November 1965 at the Office of the Secretary-General (S) of the Netherlands' Ministry of Foreign Affairs between Surinamese and Dutch delegations.

Original in Dutch, translation provided by Guyana.

Source: National Archives, The Hague, 2.10.41, inv. no. 1239.

Present: S, Essed, Calor, Lim Apo, Pos, Adam, van Santen (JURA), May (DWH) and Buurman van Vreeden (DWH/CA).

S began by assuring the meeting that the Ministry of Foreign Affairs, as instructed by Minister Luns, will do everything possible to defend as vigorously as possible before the British and British Guiana governments the Surinamese standpoint on the demarcation of the border between Suriname and British Guiana as adopted by the Surinamese Parliament on 7 October 1965. S wondered if this standpoint – under which the whole Corantijn (New River) would be declared Surinamese territory – were not to prove 100 per cent attainable, the Surinamese government would be prepared to make a possible compromise, for example, on the disputed triangle in the southwest, the insistence upon retaining the west bank of the Corantijn as the border between Suriname and British Guiana or the very closely related issue of the division of the continental shelf. In this regard, S referred to the recently arrived code telegramme from Royen 436 in which the British government stands by assigning the disputed triangle to British Guiana, a decision agreed to by the then Netherlands government in 1931, as is known. As a consequence, S thinks a reasonable presentation of Surinamese demands is desirable in order to prevent as much as possible a hardening of the British stance. Hence his question if the motion of the Surinamese Parliament to the Surinamese government allows any room for manoeuvre for the possible acceptance of a compromise such as was offered in 1962 (acquiring the triangle in the southwest in exchange for accepting the thalweg of the Corantijn as the western border of Suriname).

Dr Essed rejected this suggestion emphatically. After the motion of the Surinamese Parliament on 7 October 1965, compromises are no longer possible. This motion forces the government to go for broke; it is everything or nothing. Hence no compromise on the border along the western bank of the Corantijn New River nor on the triangle in the southwest. If the British government does not want to recognize the border demarcation agreed in the border treaties of 1799 and 1816 then an arbitration court or the International Court of Justice will have to decide. The situation regarding the border delineation on the continental shelf is different as no agreement was made on this border in the border treaties of 1799 and 1816. The possibility of negotiating on this border is therefore still open provided that, of course, the point on the west bank of the Corantijn, where it meets the sea, is taken as a starting point in dividing the continental shelf. What the Surinamese government is asking is nothing else than a faithful adherence to the contents of the 1799 and 1816 border treaties. This position was admittedly undermined by the Netherlands government in 1931 but this occurred

only in diplomatic consultations with the British government and as the result was not approved by the Netherlands Parliament it can therefore not detract from a concluded agreement. Minister Luns consequently recognised in 1956 that the diplomatic agreement reached with the British government in 1931 on the border in the southwest could not be described as definitive. All that remains to be done now is the faithful implementation of the border agreement by drawing up a codicil in which a joint commission is appointed to demarcate the border on the ground and record it accurately in a border register.

Jura (i.e., the Legal Division) repeated, yet again, that there is now no question of evaluating the Surinamese point of view as Minister Luns has already decided that that point of view will be argued as strongly as possible before the British government and also vigorously defended. The point of interest is to know what will happen if, during the relevant discussions in London, the British government simply rejects the Surinamese point of view. Jura would like to know what the instructions of the Surinamese delegation would be if such a deadlock occurred.

In response Dr Essed said that his instructions are limited to pursuing discussions with the Minister of Foreign Affairs in order to formulate the position that will be adopted by the Government of the Kingdom of the Netherlands on the border demarcation between Suriname and British Guiana. This formulation of the Kingdom's position will first have to be submitted to the Surinamese government which, after further consultation with the Surinamese Parliament, will then decide what should happen next. His instructions therefore allow no space for manoeuvre on the border question other than engaging in discussion with the British government.

Mr Pos pointed out that until now the Netherlands had not defended the Surinamese standpoint forcefully enough in discussions with the British government; furthermore, the reserving of rights is no longer sufficient without vigorously rejecting British arguments which until now have never been countered. This must take place now in the formulation of the Kingdom's standpoint on the border between Suriname and British Guiana. The memorandum outlining this standpoint must be ready before the transfer of sovereignty to British Guiana on 26 May 1966 and made available to the British government so that in any case it will be clearly established that, if no agreement can be reached with the British government beforehand, the triangle in the southwest will remain a disputed area after the transfer of sovereignty to British Guiana. Dr Essed confirmed that the exceptional importance of the current discussion lies in achieving this aim.

In answer to a question from S, Dr Essed replied that, if this aim is achieved, it is relatively unimportant if eventual negotiations on the demarcation of the western border of Suriname take place with the British government or an independent British Guiana government. Dr Essed has no idea of his government's exact position on this issue...

...

(middle p. 4) After further study of the code telegramme van Royen 436, Dr Essed remarked that there will undoubtedly be fierce resistance in Suriname to the decision by the British government to persist in assigning the disputed triangle to

British Guiana. In response S promised to ask the Surinamese government by telegraph if it is not desirable to protest immediately against this British decision.

Finally, S brought up the code telegramme de Beus 624 in which the question is asked if, during the discussion in the United Nations of the draft resolution on the immediate transfer of sovereignty to British Guiana, the Netherlands should make a declaration reserving the rights of Suriname in the border dispute. S thinks this is not desirable as it could result in a hardening of the British standpoint and also not necessary because there is no description of territory in a transfer of sovereignty.

Mr Lim Apo doubts this. The British Guiana territory was definitely defined in the draft constitution which was drawn up at the British Guiana Constitutional Conference of 1962 and it included the disputed triangle. He therefore recommends that a reservation should be made. Mr Pos agreed.

S thinks that it is still better not to make such a reservation for tactical reasons. This reservation can still be made after the transfer of sovereignty when recognizing the independent British Guiana government.

F/13320/65

DWH/CA 30 november 1965
S, via DWH No. 31
Grens tussen Suriname en Brits-Guyana. cc. DGPZ, POAD, JURA, DWH, Mr. Adam.

Hieronder volgt het verslag van de bespreking die op 26 november 1965 des namiddags om 3 uur bij S plaatsvond. Mede aanwezig waren de Heren Dr. Ir. Essed, Directeur Stichting Planbureau Suriname, Ch. F. Calor, lid van de Staten van Suriname, tevens Raadadviseur van Minister-President Pengel, Mr. H. Lim Apo, advocaat, optredende als Secretaris van deze grensdelegatie, Mr. H. Pos, oud-Procureur-Generaal van Suriname en Mr. B. H. Adam, Hoofd Afdeling Juridische en Wetgevende Zaken van het Kabinet van de Vice-Minister-President (aanwezig tot 16.15). Voorts Dr. C. W. van Santen (JURA), de Heer A. J. May (DWH) en Mr. Buurman van Vreeden (DWH/CA).

S stelt bij zijn openingswoord voorop dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken, overeenkomstig de opdracht van Minister Luns, alles in het werk zal stellen om het standpunt dat door het volk van Suriname met betrekking tot de afbakening van de grens tussen Suriname en Brits-Guyana werd ingenomen bij de met algemene stemmen door de Staten van Suriname op 7 oktober 1965 aangenomen motie, zo krachtig mogelijk tegenover de Britse en de Brits-Guyanese Regeringen te verdedigen. S vraagt zich af of indien dit standpunt - waarbij de hele Corantijn (New River) tot Surinaams grondgebied wordt verklaard - niet voor 100% haalbaar zou blijken, de Surinaamse Regering tot een eventueel compromis bereid zoude zijn, bijvoorbeeld met betrekking tot de z.g. omstreden driehoek in het zuidwesten, het onverkort handhaven van de westelijke oever van de Corantijn als grens tussen Suriname en Brits-Guyana en de daarmee nauw verband houdende verdeling van het continentaal plateau. In dit verband wijst S op het zojuist ingekomen codetelegram van Royen 436 waaruit blijkt dat de Britse Regering wenst te blijven vasthouden aan toewijzing van de z.g. omstreden driehoek aan Brits-Guyana waarmee de toenmalige Nederlandse Regering zich, zoals bekend, in 1931 accoord verklaarde. In verband hiermede acht S een redelijke presentatie van de Surinaamse eisen wenselijk teneinde een verharding van het Britse standpunt zoveel mogelijk te voorkomen: vandaar zijn vraag of de motie van de Surinaamse Staten aan de Regering van Suriname speelruimte laat voor het eventueel aanvaarden van een compromis zoals bijvoorbeeld in 1962 werd aangeboden (verkrijging van de driehoek in het zuidwesten tegenover aanvaarding van de thalweg van de Corantijn als westgrens van Suriname).

- 2 -

- 2 -

Dr. Essed ontkent zulks ten stelligste. Compromissen zijn na de motie van de Surinaamse Staten van 7 oktober 1965 niet meer mogelijk. Die motie dwingt de Regering van Suriname "va-banque" te spelen: het gaat thans om alles of niets. Geen compromissen dus met betrekking tot het grensverloop langs de westelijke oever van de Corantijn-New River en derhalve terzake van de driehoek in het zuidwesten. Indien de Britse Regering deze bij de grensregelingen van 1799 en 1816 overeengekomen grensafbakening niet wil erkennen dan zal een scheidsgerecht of het Internationale Gerechtshof moeten beslissen. Anders staat het met betrekking tot de grensafbakening in het continentaal plateau, aangezien daaromtrent bij de grensregelingen van 1799 en 1816 geen overeenkomst werd gesloten. Hieromtrent staat derhalve mogelijkheid tot onderhandelingen nog open mits, uiteraard bij de verdeling van dat plateau wordt uitgegaan van dat punt van de westoever van de Corantijn waar deze rivier in zee uitmondt. Wat de Surinaamse Regering vraagt is niets anders dan de loyale uitvoering van voormelde in 1799 en 1816 overeengekomen grensregeling. Daaraan is door de Nederlandse Regering in 1931 weliswaar getornd maar zulks geschiedde bij diplomatiek overleg met de Britse Regering, waarvan het resultaat niet door de Staten-Generaal werd goedgekeurd en dat derhalve niet aan gesloten overeenkomsten kan derogeren. Minister Luns heeft danook in 1956 erkend dat de in 1931 met de Britse Regering bereikte diplomatieke overeenstemming met betrekking tot het grensverloop in het zuidwesten niet als definitief kan worden beschouwd. Wat thans nog slechts te doen overblijft is de loyale uitvoering van de overeengekomen grensregeling middels het opstellen van een aanvullend proces-verbaal waarbij door een gemengde commissie op het terrein de grens wordt afgebakend en in een grensregister nauwkeurig wordt vastgelegd.

(De vorder-
eng. kust
in deze map)

Jura herhaalt ten overvloede, dat het thans niet gaat om een waardering van het Surinaamse standpunt, daar Minister Luns immers reeds heeft beslist dat dat standpunt zo sterk mogelijk gemotiveerd aan de Britse Regering zal worden voorgelegd en ook krachtig zal worden verdedigd. Dit neemt echter niet weg dat het van belang is te weten wat er zal gebeuren indien bij de desbetreffende besprekingen in Londen, de Britse Regering het Surinaamse standpunt "tout court" afwijst. Jura wil graag weten welke de instructies van de Surinaamse delegatie zijn indien zodanig "deadlock" zou intreden.

- 3 -

- 3 -

Hierop antwoordt Dr. Essed dat zijn instructies beperkt zijn tot het voeren van besprekingen met de Minister van Buitenlandse Zaken teneinde te geraken tot vaststelling van het standpunt dat door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot de grensafbakening tussen Suriname en Brits-Guyana wordt ingenomen. De formulering van dit Koninkrijksstandpunt zal eerst dienen te worden voorgelegd aan de Surinaamse Regering die, na hernieuwd overleg met de Staten van Suriname, nader zal beslissen wat verder zal moeten gebeuren. Zijn instructies laten derhalve geen ruimte omtrent de grensregeling thans reeds met de Britse Regering besprekingen te voeren.

Mr. Pos wijst er op dat het Surinaamse standpunt door Nederland tot dusverre onvoldoende krachtig tegenover de Britse Regering werd verdedigd: daarbij kan niet langer worden volstaan met het zich voorbehouden van rechten, zonder de tot dusverre nog nooit weersproken Britse argumenten krachtig te weerleggen. Dit dient thans te gebeuren bij het opstellen van de nota, waarbij het Koninkrijksstandpunt met betrekking tot het grensverloop tussen Suriname en Brits-Guyana zal worden geformuleerd. Deze nota dient vóór de soevereiniteitsoverdracht aan Brits-Guyana op 26 mei 1966 gereed te zijn en ter kennis van de Britse Regering te worden gebracht, zodat in ieder geval vast zal komen te staan dat, indien tevoren geen overeenstemming met de Britse Regering mocht zijn bereikt, ook na soevereiniteitsoverdracht aan Brits-Guyana, de omstrede driehoek in het zuidwesten betwist gebied zal blijven. Dr. Essed bevestigt dat in het bereiken van dit doel, het buitengewone belang van de besprekingen, welke thans worden gevoerd, is gelegen.

*man,
brief
in Suriname
re. Essed
op 20/11/65
Nota
als "spreekbrief"
bij overname
omdat niet...*

Op een desbetreffende vraag van S antwoordt Dr. Essed dat, indien het door hem zojuist omschreven doel wordt bereikt, het betrekkelijk onverschillig is of met de Britse Regering dan wel met de onafhankelijke Brits-Guyanese Regering, omtrent de afbakening van de westgrens van Suriname, uiteindelijk zal worden onderhandeld. Dr. Essed heeft geen idee hoe zijn Regering hier precies over denkt. Hij wijst op de moeilijkheid van het probleem, zowel voor Groot-Brittannië als voor Brits-Guyana. Hij zegt, dat de heer Calor gelijk heeft als deze meent, dat eerst zijn kleinkinderen op de grond van de driehoek zullen spelen. Intussen, aldus Dr. Essed, kan Suriname doorgaan met het uitoefenen van beheersdaden.

- 4 -

- 4 -

Dr. Essed legt twee workingpapers over: 1. een summiere weergave van de hoofdmomenten uit de geschiedenis van de westgrens van Suriname en 2. een summiere samenvatting van Suriname's standpunt inzake de westgrens. Hij brengt nog eens de kern van dit standpunt in herinnering: er bestaat sedert 1799/1816 een grensovereenkomst welke ongewijzigd gehandhaafd moet worden. Voor een nadere overeenkomst bestaat geen aanleiding. Het enige waaraan behoefte bestaat is dat de overeengekomen grens thans in kaart worde gebracht.

S brengt voormelde workingpapers in discussie. Uit de terzake gevoerde gedachtewisseling blijkt dat S, Jura en DWH van oordeel zijn dat deze Surinaamse papieren a prima vista een alleszins voldoende grondslag opleveren voor de aan de Britse Regering aan te bieden nota, waarop het Koninkrijksstandpunt inzake de grensafbakening tussen Suriname en Brits-Guyana, geheel overeenkomstig de Surinaamse wensen, kan worden gebaseerd. Overeengekomen wordt dat Jura, alvorens deze nota te prepareren, het Surinaamse schema nog eens met Mr. Lim Apo zal doornemen; wellicht zal het wenselijk zijn dat schema hier en daar bij te vijlen.

Bij nadere beschouwing van het codetelegram van Royen 436 merkt Dr. Essed dat tegen het daarbij vermelde besluit van de Britse Regering om te blijven vasthouden aan de toewijzing van de z.g. betwiste driehoek aan Brits-Guyana, in Suriname ongetwijfeld hevig verzet zal rijzen. In verband hiermede zegt S toe aan de Surinaamse Regering telegrafisch de vraag te zullen voorleggen of het niet wenselijk is tegen deze toewijzing reeds aanstonds protest aan te tekenen.

habben
we
dit?

Tenslotte brengt S nog ter sprake het codetelegram de Beus 624 waarbij de vraag wordt gesteld of door Nederland in de Verenigde Naties, bij de behandeling van de ontwerp-resolutie inzake onmiddellijke souvereiniteitsoverdracht aan Brits-Guyana, geen verklaring ware af te leggen, teneinde de rechtspositie van Suriname in het grensgeschil voortebehouden. S acht dit niet wenselijk, zulks om verharding van het Britse standpunt te voorkomen, en ook niet nodig omdat bij overdracht van souvereiniteit geen omschrijving van grondgebied pleegt plaats te vinden.

- 5 -

- 5 -

Mr. Iim Apo betwijfelt dit. Bij de ontwerp-grondwet welke ter Constitutionele Conferentie Brits-Guyana 1962 werd opgesteld, werd wel degelijk het Brits-Guyanese grondgebied omschreven: daarbij werd de omstrede driehoek aan Brits-Guyana toegewezen. Hij acht daarom het maken van een voorbehoud toch wel aanbevelenswaardig. Mr. Pos sluit zich hierbij aan.

S meent dat het om tactische redenen toch beter van zodanig voorbehoud af te zien. Dit voorbehoud zal na soevereiniteitsoverdracht nog altijd kunnen worden gemaakt bij eventuele erkenning van de (onafhankelijke) Brits-Guyanese Regering.